

להרוות צמאון נפשות
ישראל מנהר היוצא
מעדן נחל טובע מקור
חכמה

להחיות

אור תורת רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

להחיות נפשות שוקקות לעבודתו יתברך שמו // ברוך לב

והחיה נרדמים

"שהסתכל בי הרבה הרבה"

בי בעיניו הנוראים הרבה, וכל הסתכלות שלו שהסתכל בי, היה כמו דבורים ממש - ואני מבין עתה כמה התחזקות וכמה ענינים מהסתכלות בי או.

ובכל עת שעובר עלי, חס ושלום, מה שעובר, בכלל ובפרט - והשם יתברך בנפלאותיו מצילני מכלם - אני מבין, שהכל היה מרמז בהסתכלותו. כי הסתכלותו היתה כמדובר עמי, על מי אתה נשאר... ומה יהיה נעשה עמך, כי רבים יעמדו עליך, ומה יעשה חלוש כמוך וכו' וכו'.

כאלה וכאלה יותר מזה שאני יודע בעצמי - הכל היה מרמז בהסתכלותו שהסתכל בי הרבה הרבה בכונה באותה הלילה - וכל הסתכלותו והסתכלות שהסתכל בי או, היה שוהה בו איזה שעה רצופה (ימי מוהרנ"ת ס).

נשמחנו יודעת מאד, בצפונות סוד ה' אשר לה, כי כל אחד ואחד מאיתנו, כלול היה באותה שעה ברבי נתן שעמד או מול עיניך המאירות כשמש וכירח, בגלגל חמה מסוף העולם ועד סופו.

ואמונה כל זאת, כי ההסתכלות השמימית שהרעפת ברחמנותך, בטרם עלתה נשמתך בסערה השמימית, נחה והשקיפה לא רק על יהודי אחד - הוא התלמיד הגדול "רבי נתן ב"ר נפתלי הערץ שטערנארג" - אלא עיניך צופיות היו אז על כלליות "אין גרויסערבי נתן". כלומר, על אבותינו ועלינו על בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל.

ובמילים "הכל היה מרמז בהסתכלותו שהסתכל בי הרבה הרבה בכונה באותה הלילה" - כלולים אנו ומשפחותינו ובני ביתנו וזרענו אחרינו, על כל העובר עלינו, מראשית חציבתנו תחת כסא הכבוד ועד אחריתנו ותכליתנו.

ועל כל אחד מבנינו יעיד יודע תעלומות, כי "בכל עת שעובר עלי, חס ושלום, מה שעובר, בכלל ובפרט... אני מבין, שהכל היה מרמז בהסתכלותו, כי הסתכלותו היתה כמדובר עמי... כמו דבורים ממש... ומה יהיה נעשה עמך, כי רבים יעמדו עליך, ומה יעשה חלוש כמוך וכו'".

היפלא שבה נכסוף ללימוד דעתך ולקיום עצותיך, והנה מתקרבים אנו להיענות איה לקריאתך להגיע אליך לראש השנה שלך, למרות שאין איתנו יודע עד מה.

הסתכלותך עלינו, המלווה תמיד את מציאות חיינו, שואבת אותנו לקיים את רצונך אשר אמרת להיטיב עמנו ועם כל העולם כולו. ואם כי עיני שלנו אינן רואות מאומה - אך לבנו יחמה מאד ויחוש בסוד ה' אשר לו, את המצאותך והשראתך עם כולנו כאחד יחד, ועם "כל אחד ואחד" אשר "בא עם קדשתי וצמצמתי" אליך (ליק"מ סא).

בחינת אותה עת שבה השתוקקו בני החבריא קדישא להימצא עם רבם, רבי שמעון בר יוחאי אשר נעלם ונגנו מהם - בהיותו ספון במערה - וקראו על עצמם את הפסוק (קהלת יא) "מקום שיפול העץ, שם יהוא" - שפירות העץ, מצויים אצלו במקום משכנו (רש"י ע"ז לא).

ואם כן, אפילו שאין אנו יודעים מאומה, מלמ היכן שהרבי מצוי נמצאים שם התלמידים עמו, ומתעוררים הימנו ומקבלים ממנו: "אף עב גל דלא ידעין ליה, אתר דבר יוחאי תמן, חברי יא בדיה, ומתערין מניה ואולפין מניה" (ורח כי תבוא).

רבינו הקדוש.

העדת בפה קדשך וגילית "בעיני כבר הסתכלתי על כל אחד בנפרד" (חיי"מ שכ"ב).

בחמלת ה' על נשמתו, ראית אותי, עוד בטרם ביאתי לעולם בגלגל זה. הינך יודע עלי הכל - גם את כל מה שאני יודע על עצמי - ואת כל המשתלשל מכך עמי עד עצם היום הזה. עיניך רואות אותי ברגע הנוכחי, ועוד תהיינה מביטות ומסתכלות עלי לעולם הבא עד אחריתי ותיקוני שלם.

וכה כתב מוהרנ"ת: "אני יודע ומאמין באמת שאדוננו מורנו ורבינו יודע היטב בכלליות ובפרטיות כל מה שנעשה עם כל הנפשות בכל דור ודור מיום ברא אלקים אדם על הארץ עד הנה ועד הסוף האחרון" (על"ת ש"ג).

...

נקבצים אליך - רבינו הקדוש - בברית יחד, רבבות אלפי מקושריך מקצווי תבל - ממזרח וממערב, מצפון ומזר. נוהרים עדיך בהמוני המונייהם, נפשות העם אשר ברגליך, ההולכים אחר עצתך והילוכך.

מציאות עילאית זאת, זועקת אמת פשוטה וגדולה:

"הלא הנה הוא רבי נתן בכבודו ובעצמו... הרי כל אלה כאחד הינם 'רבי נתן אחד גדול' (די אלע, וזנען דאך איין גרויסע רבי נתן)..."

הן גלוי וידוע לפניך, שאם יסחטו את נשמות אנשיך, לרבות בני הבית הנלווים ברוחם; אם יסחטו את ממונם ואת רצונותיהם וטוהר לבם, ויסחטו את חיוקיהם והתבודדותיהם ונקודותיהם הטובות וכל העובר עליהם - איזה דם תמציט יטפטף מהכל, אם לא דמו הקדוש של רבי נתן.

רסיסי טיפין מאותו דם נקי וטהור שבשעתו ניגר ארצה - מחלחלים כיום בנביעת עורקיהם של רבבות אלפי לבבות מיישראל.

מעט דעת, אם עוד שרדה בהם - והדמעה, והתקוה, והלב - כולם רבי נתן המה.

...

בערגה וכיסופין שבים אנו אחורה מאתיים וחמש עשרה שנה, אל הלילה האחרון לימי חיך הנשגבים, רבינו הקדוש - כאשר רבי נתן שהה עמך לבדו בחדרך, מחצות ליל עד אור הבוקר.

באין אומר, באין דברים, בלי נשמע קולך, זרחה ובקעה אז מעיניך הקדושות והטהורות, ההסתכלות המופלאה והעילאית, הצופיה למרחקים, שהסתכלת "הרבה הרבה כוונה" על רבי נתן העומד לפניך בחיל וברערה.

גם אם נהגה באותיות הבאות עוד ועוד ועוד, לא נשבע ולא נרווה לעולם. לא יחדל לבנו מלחוש כי עמוקות הן יותר ויותר, כהרומם אין חקר - ורק השי"ת יודע את רחש לחש רזי רזין הדומים במצולותיהן:

"עמדת לבדי לפני או באותו הלילה והוא הסתכל וחוה

בסיסית דעמיה

השבוע במערכת

דברי הכנה לימי אלול וראש השנה

החז"ר יעקב מאיר שכטר שליט"א

42<4<9<2

בינוס הכנה לראש השנה ועצרת תפילה

שהתקיים בשידור חי ביום רביעי
פרשת ראה העל"ט

4<2

הקבלת פנים שלו ברחוב פושקינה ליל זכור ברית

החז"ר ישראל שטיינמץ שליט"א

מספר על הראש הראשון שלו באופן

0<3<2

מה נשמע בבלא הצבאי?

ראיון עם האב"ר ר' אשר אנשיל קרויז שליט"א
שישב בבלא למען כבוד שמו ויתברך

8<3<2

ערכונים מוהשטח מלחמת רוסיה אוקראינה

החז"ר יעקב דוב בלייך שליט"א
רב הראשי באוקראינה

1<9<2

שלוחה

1

מינעם שיעורים בענינים
העמודים על הפיק, וכל מה
שקורה בברסלב, מודי זום מינום

בארה"ק

02.5808.321

ארה"ב

605.313.1800

חיות דקדושה

א חסידישע פארברענג

אלול - הזמן ה'מסוגל' להיות 'מקובל'...

לא הגעת ליעד' ואתה רחוק מאוד ממנו ית', מאידך גיסא, תשובה במצב של ירידה - שפירושו 'אציעה שאול' - הנך' - השית' נמצא אתך עמך ואצלך... כי קרוב אליך הדבר מאוד... זאת אומרת, פירושו של תשובה הוא לראות בכל מצב איך אני מתקרב ושב אליו, איך אני ממשיך על עצמי אורו ויתברך בכל מקום ובכל זמן.

מעורר על עצמו קדושה עליונה

ובאן מגיע עומק מהות התשובה כי רבה היא. כאשר האדם מעורר את עצמו לשוב, לא רק הוא עצמו מתעורר לשוב, אלא הוא ממשיך על עצמו קדושה עליונה מאוד, אשר על ידה יזכה שיאיר עליו אור ה' האור מופלא: 'זה הסוד של אלול, כי ע"י שהוא במדרגה התחתונה מאוד, ואעפ"כ הוא מחזק את עצמו ומאמין שגם יש לו תקוה עדיין, כי גם שם נמצא ה' ית' בבחינת 'אציעה שאול הנך', אזי ממשיך על עצמו הקדושה משם הקדוש הויה' במילוי ס"ג, שהוא מחיה את כל הנסוגים אחור מקדושתו להחזיקם לכל יפלו לגמרי ח"ו... וזה בחינת 'בקי בשוב', שזה הבקיות הוא בחינת שם יב'ק הקדוש בחינת שם ס"ג.

'וכן כשאדם זוכה לבוא לאיוה מדרגה הקדושה העליונה, ואעפ"כ אינו עומד שם והוא מתחזק ומתגבר לעלות יותר ויותר, אזי ממשיך הקדושה על עצמו משם הקדוש אק"ק במילוי קס"א, שהוא בחינת 'בקי ברצוא'.

יחוד שמות הקדושים ע"י התשובה

ועתה מגיעים לנקודה חשובה ויקרה עד מאוד ביסודות ההתחזקות. כאשר האדם מתחזק בעבודת ה' לשוב אליו יתברך מכל מקום שהוא, אין זאת עצה 'פסיכולוגית' וחכמה איך לא להיכנע לעצבות ולרוח נכאה אלא: 'האדם כפי תנועתו וכפי התחזקותו בעבודתו ית' כן גורם לייחוד השמות למעלה וממשיך על עצמו הקדושה משם' - בכל התחזקות - מכל מקום שהוא - להתקרב אל השית', אתה מעורר 'כוונות' נעלות וממשיך על עצמך הקדושה משם ס"ג, אתה ממשיך עבשיו חיות מלמעלה, וכמו כן כאשר אתה מתעורר לעלות ולהעפיל עוד במעלה ההר, אתה מקבל חיות משם 'קס"א, אתה מקבל 'דחיפה' עצומה מלמעלה לחפש ולעלות עוד בדרך העולה בית ק-ל...

כן! כשאני הקטן 'מתחזק' פה למטה - אני 'מייחד' ייחודים עליונים! כאשר אני מתחזק במצבי ירידה - אני עושה ומצרף שם גבוה ונורא, וכאשר אני מתעורר - נעשה צירוף שם קדוש אחר... ובכן, במקום להיטפל בירידות ובנפילות - 'עסוק בקבלה מעשית', תתחזק ממקום שאתה נמצא... תנסה להרים את עצמך... זה הסוד של 'אלול'... כי באלול בו מתגלה שאני לדודי ודודי לי... מתגלים היחודים שנעשים ע"י הירידות שלך... ע"י הבעיות שלך...

זה נקרא 'אלול' אמיתי... כי פנימיות מהות החודש הוא 'אני לדודי' וגם 'דודי לי'... היחוד הנפלא והמרומם הנעשה ע"י ההתחזקות של כל אחד במצב שלו להתקרב אליו יתברך... ולעובדא ולמעשה: עליות וירידות יש לנו ממילא (-כי זה הסוד של אלול), נשאר לנו רק לכון את 'הייחודים' הנכונים ולהתחזק בין בעליה בין בירידה... כי תשובה נכונה ושלומה הוא הידיעה הברורה איך להחזיק מעמד בין בעליה ובין בירידה...

רבינו שאג 'אין שום יאוש בעולם כלל' - מזמזם מאן-דהוא בקול...

כעומד מן הצד ומתבונן בטללי החיזוק המורעפים שוב ושוב על ראשנו בוקר וערב - אני חוכך בדעתי - כל זה על מה ולמה? עוד פעם חיזוק ועוד פעם התחזקות. הרי כל אדם אשר מוח בקדקדו יודע ומבין שכדי להיות חיים מאושרים צריך להסתכל על חצי הכוס המלאה, כל פיקח וכל חכם לב יגיד ויאמר לך שבכל מצב שרק תמצא את עצמך תעשה מה שאתה יכול והעיקר שלא להיכנס לדיכאון... למה צריך לשחזר את זה פעם אחר פעם...

...

חודש אלול פורש את כנפיו על פני היקום. 'אימת וחרדת הדין' הקרב ובא מוצא את עצמו חוזר לחדרי הלב, ישנם כאלו הממשמשים באוויר בחוש את האוירה הסעונית... ימי הרחמים והסליחות... ימי תשובה... כל אחד 'ממקומו' מנסה להתרומם טפח וטפחיים מעל גבי הקרקע... 'אך אביסל דערהויבן', להתנתק קצת מהבלי העולם הזה ולשוב אל חיק אבינו שבשמים... בתוך כל 'ההתרוממות' הזאת אני יושב בין החברים בישיבה

הרי עבשיו נכנסתי לישיבה גדולה (וכל אחד במצב שלו), לא צריך להסביר את המושג של 'אלול ביש"ג'... להבנת האש... התרוממות הרוח... 'קרבת אלקים' שאי אפשר לתאר עלי גליון ולא ניתן להמחיש בדיבורים... א-ב-ג-ל כן! גם בחודש הרחמים והסליחות היצה"ר לא שוקט על שמריו, פה ושם יש נפילות ומורדות... הנסיונות מחכים לי בצד... החברותות הם לא בדיוק מה שחשבתי... וגם התפילות אינן כפי מה שדמיינתי שיהיו...

אני מרגיש די מבולבל. מצד אחד יש לי רצונות ושאפיות טובות... הרי גם אני נסחפתי לאוירת ה'אלול' ששורר באויר... ויש לי פה ושם התעוררות נכונה עם כל ה'ברען'... אך מצד שני אני מרגיש שאינני 'מחובר' באמת בכל נפש... אז מה מהותו האמיתית של חודש אלול. ובמילים אחרות: מה הם דרכי התשובה אשר על ידי זה חוזרים ושבים אל ה'...

דרך התשובה - להתקרב אליו בכל מצב

רביה"ק מלמד אותנו שלב אחר שלב את יסודי דרך התשובה (ליקו"ת תורה ו'): 'וכשרוצה אדם לילך בדרכי התשובה צריך להיות בקי בהלכה, וצריך להיות לו שני בקיאות, היינו בקי ברצוא ובקי בשוב כמש' זכאה מאן דעיל נפיק, וזה בחינת 'אם אסק שמנים שם אתה' - בחינת עייל, בחינת בקי ברצוא. 'אציעה שאול הנך' - בחינת נפיק, בחינת בקי בשוב. וזה 'אני לדודי' - זה בחינת עייל, 'דודי לי' - זה בחינת נפיק'.

'זה סוד כונת אלול' - דהיינו, דרך התשובה כלול משני מצבים סותרים - מצד א' תשובה במצב של עליה - לדעת שאף 'אם אסק שמנים' - שם אתה, שכל שתעבוד את ה' עדיין

א פונק פון חיות

רבינו אמר: "וואס האט א מת צו זיין אין מרה שחורה, אז ער ליגט מיט די פיס צו די טיר מיט א בארד און פאות"

"מה יש לו לנפטר להיות שריו במרה שחורה, מאחר ששוכב ורגליו לצד הדלת (כנהוג) מעטר בזקן ובפאות"

(שי"ק קס"ח)

מקור חיים

א ווארט אויף די פרשה

סוף כל סוף השי"ת יגמור להוציאנו ממצרים

למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך

האדם צריך לזכור היטב היטב כל ימי חייו בכל יום ויום את ימי צאתו ממצרים, דהיינו מה שיצא ממצרים בחפזו קודם הקץ רק בחסדו, שמחמת זה עובר עליו מה שעובר, כי בכל דור ודור חייב כל אדם לדאות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים (פסחים קט"ז). ע"כ צריכין לזכור בכל יום גל חסדו יתברך שהוציאנו ממקום שהוציאנו שזוהו בחינת יציאת מצרים, ואף על פי שעתה עובר עליו מה שעובר, בודאי אינו לזיק חס ושלום, רק שצריך עתה לעבור בענינים האלה ולהתנסות בהם, אבל סוף כל סוף יגמור ה' יתברך את שלו מה שהתחיל ברחמיו להוציאנו ממצרים מתוקף הסטרא אחרא כדי לקרבנו לעבודתו יתברך, כי דבר אלקינו יקום לעולם:

(הלכות ברכת הפירות ה, אות י')

תשובה ברוב יועץ
בדרך שאלה ותשובה

להחיות עם רב

הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א

שאלה:

בהתקרב ימי הרחמים והרצון, ובפרט כאשר יום הדין ממשמש ובא, אני מתמלא בפחד וחרדה מפני הבאות, הם נופלים עלי כעול וכמשא כבד המלווה בלחץ וקוצר רוח, כל מה שאני רוצה הוא שהימים יעברו במהרה. כמובן שמאוד קשה לעבור ימים נעלים אלו עם הרגשה כזו.

תשובה:

הסתכלות נכונה ובהירה

בראש וראשונה עלינו לדעת שעיקר עצת הצדיק בכל ענין הוא להכניס באדם דעת ותבונה נכונה איך להביט על כל ענין כראוי לו. וכמבואר בתורה ז' ובעוד מקומות. ובכן, כאשר ההסתכלות על הימים הבאים לקראתנו תהיה נכונה, אז נוכל להתכונן אליהם כראוי ולהתענג עליהם ובעבודת השי"ת אשר בהם.

ועל דרך משל, כאשר יגידו לו לאדם שאם יצום יום אחד זה יעשה לו המתקה גדולה על צרה נוראה החופפת עליו חלילה, אזי הגם שעצם הצום יהיה קשה עליו, אך בזה שיועד שהוא אשר תביא לו את הישועה, הוא מבין במחשבו את מתיקות הצום ואת תועלתו המרובה.

זאת אומרת, שכאשר האדם מרגיש בעצמו לחץ ועול כבד מהימים הנוראים, בו בזמן שאצל הצדיקים היו ימים אלו ימים של תקוה ואחרית טובה אשר ציפו והמתינו עליהם בכליון עיניים, וכפי שמתבטא בלשונו הנהג בתפילה ע"ז: "כי אתה יודע שעיקר סמיכותי ותקותי הוא רק על ימי ראש השנה הקדושים שמשם נמשך אלקותך ומלכותך על כל השנה, ובמכתביו מצינו רבות איך שהוא מתגעגע במשך השנה לימי ראש השנה הקדושים, שעל זה עיקר סמיכותנו ותקותנו. ורבי נתן מאריך בכמה מקומות (ראה הל פריה ורביה הלכה ג) בהרחבה גדולה על השמחה המופלאה שצריך להיות בראש השנה יחד עם היראה עילאה, כי הוא יום תקוה ונחמה לאדם הרחוק ביותר.

וכמובן שכל זה נמשך אכן דייקא על ידי היראה והקבלת עול שרוצים להמשיך עלינו לקראת השנה החדשה, כאשר חפצים בתקוה ובחיקון, ואז כאשר הפחד הוא מפני השי"ת - ובורחים אליו ית, אזי המה ימים מאירים ונעלים ביותר!

חסדים חדשים בהתחדשות הבריאה

זהו הענין בכלליות, אמנם ביותר עומק עלינו להתבונן במהותן של ימי ראש השנה ויום הכיפורים. הנה בכל שנה ושנה מתחדש העולם כמו שהיה בתחילת הבריאה, זה היום תחילת מעשיך, והיות שמלך

במשפט יעמיד ארץ עושים משפט על העולם ובריותיו, ומתעורר שוב קטרוג המלאכים על בריאת האדם, וכמו שרבי נתן מרחיב בזה בהלכות נדרים ובהלכות מתנה בהרחבה גדולה יע"ש.

ועיקר טענת המלאכים הוא שאל יברא האדם מחמת שעתיד לחטוא, וכל עסק הצדיקים בראש השנה הוא להמתיק את הדינים ולגלות את החסדים. ובכן הבה נא נתבונן בעומקם של החסדים המורעפים עלינו ביום קדוש ונורא זה. השי"ת רוצה וחפץ להשפיע עלינו חסדים חדשים גדולים ועצומים שלא היו מעולם, חסדים מאוצר מתנת חינוך לכל ידח ממנו נדח, איך כל העבר כעשן יכלה - ע"י התשובה - ומעתה יתחיל לחיות חיים חדשים, חיים נצחיים, חיים של תורה ויראת שמים! חיים של קרבת אלקים!

הרי כל כוונת הבריאה אינה אלא מחמת שהשי"ת רוצה לגלות רחמנותו וטובו לבריותיו, ועתה בראש השנה מתחדשים חסדים חדשים נוראים שלא היו מעולם, וכפי שרבי נתן מביא בהלכות ספר תורה הלכה ד' אות ח' שעלינו לדעת ולהאמין שהשי"ת עושה חסדות בכל יום ואין יום דומה לחברו, וכל שכן שאין שנה דומה לחברתה, כאשר בכל שנה ושנה מתחדשת כל הבריאה, באופן שיוכל כל אחד להתחדש לטובה תמיד, שיוכל להצליח להתחדש לטובה ולהתחיל התחלה חדשה.

אמנם כל הוא בתנאי שנאמין באמת שהשי"ת 'מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית', ובפרט בכל שנה ושנה, עד שסוף כל סוף יהיה נגמר התיקון בשלמות. ורבי נתן בהלכות מתנה הלכה ד' מאריך בזה, וכותב דברים נוראים על חידוש כח הצדיק שיוכל לגמור את התיקון בכלליות הבריאה ובפרטיות.

ונמצינו למדים שבימים הללו נמשכים ונשפעים חסדים רבים עד אין שיעור. כביכול השי"ת יושב וחושב איך ובאיזה חסד יוכל כל אחד ואחד להתעורר ולשוב אליו, להמתיק את הדינים ולהשפיע עליו חסד של אמת ואמונה.

לא ליתן מקום למקטרג בלב

אמנם כאן מתעורר המקטרג הגדול, ועיקר הקטרוג - מבאר רבי נתן - הוא בלבו של כל אחד, שהס"מ יורד ומסית שלא יסתכל על חלק החסדים של השי"ת, רק לחפש כל הזמן את הרע, וזה גורם לאדם לחץ מהימים הנעלים הללו, וברעתו הוא מחשיך את המציאות האמיתית, ומדמה כאילו השי"ת הוא חלילה נגדנו, וזה דבר נורא ואיום! כי האמת הברור הוא שהשי"ת עומד לצדנו וכביכול עומד ומבקש מאתנו 'תנו עוז לאלקים! שובו אלי ואשובה אליכם! אני משפיע עליכם חסדים חדשים שלא היו מעולם כדי שתשובו אלי!'

ועל כן העבודה שלנו הוא לעורר את הרצונות והתשוקה לימים הללו, לדעת שהם ימי רחמים ורצון, ימים של השפעות חסדים, ועלינו מוטל רק להאמין בחסדי ה' הגוברים עלינו, ולהתחדש בעבודת קוננו באהבה וברצון!

הרה"ק רבי יואל מסאטמאר זיע"א

• כ"ו אב תשל"ט לפ"ק •

הכנה דרבה לימי רה"ה בעל"ט

עם סגירת הגליון יוצאים עשרות רבים וטובים מחסידים ואנשי מעשה החברים בארגון "לחיותנו", לנסיעה מרוממת ונעלית למקומות הקדושים אשר בגליל העליון, לפקוד בערב ראש חודש אלול-מוקדם את ציוני הקודש של הצדיקים קדושים אשר בארץ המה, ובפרט בציון המצוינת של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי באתרא קדישא מירון, לשפוך שיח ולהתחנן לפני בורא כל עולמים ב"ה, ובפרט לזכות להיות על ציון קודש הקדשים של האי נחל נובע מקור חכמה זי"ע בימי ראש השנה הבעל"ט.

כמו כן יתקבצו החברים יחד בעיה"ק צפת ת"י לסעודת מרעים, להתוועד כאיש אחד בלב אחד ולעורר את הלב בכיסופין ורצונות דקדושה ובהכנה דרבה לקראת ימי הקיבוץ הבעל"ט.

במעמד ישא דברים הגה"ח רבי שמעון אליהו ברוין שליט"א, אשר ירחיב במתנה הגדולה ועל הזכות הכבירה שהוא מנת חלקו!

קרית יואל. ביתו נאווה קודש.

פני הנאספים הנכבדים נחלקו לשניים. אחדים מהם לבשו אדרת קדרות על מצב הדור ופרצותיו, ואילו האחרים תלו תקוות רבות באסיפה זו לרונם קרן התורה והיראה. הן לשם כך נתאספו הרבנים החשובים יושבי על מדין יחד עם העסקנים הנמרצים ויודעי דבר, לטכס עצה איך לחזק ולאמץ את בני ישראל בכל מקומות מושבותיהם.

לא בכדי התקיימה האסיפה הנכבדה בביתו נאווה קודש של מאור הדור הרה"ק מסאטמאר זי"ע, הן מכאן יוצאת הוראה לישראל בהיותו נושא את משא דורות הבאים על לבו, ואף גם עניני צופיות לשמור על כרם בית ישראל מכל צר ומזיק ברוחניות ובגשמיות.

בכינוס תלמידי חכמים אשר הוא הנאה להם והנאה לעולם, פשוט הדבר שהוא מתובל בדברי תורה ויראה, ואכן בין הדברים העלה אחד מנכבדי הנאספים מושג נפלא בחסידות, כאשר הוא מדגיש בפני הנאספים שאינו זוכר מנין נובע מושג נפלא זה, ואף שאר הנוכחים לא ידעו לומר את מקורו הטהור.

תיכף נעמד הרה"ק מסאטמאר זי"ע ממקומו אשר בראש השולחן, נכנס לחדרו הפנימי, ניגש לארון הספרים והוציא כרך אחד משמות הכרכים "ליקוטי הלכות" המונחים שם, שב לנאספים ופתח במקום מסוים באמרו לפניכם: "דא שטייטס האס"...

...

חיינו הנאדרים בקודש של הרה"ק מסאטמאר זי"ע מלאים זיו ומפיקים נוגה בכל קנה מידה, מושלם היה בשלשה עמודי עולם אשר עליהם העולם עומד, ובכן ביריעה קצרה דידן לא נבוא לתאר את מסכת חיינו המופלאה, זאת יוכל כל אחד לדרוש בספרי תולדותיו, אנו נתמקד כאן בשייכותו לדעת רביה"ק זי"ע כי רבה היא.

השייכות לספרי רביה"ק התחיל כבר בשחר טל ילדותו, כאשר אביו הרה"ק בעל קדושת יום טוב זי"ע למד עמו בספה"ק "ליקוטי הלכות", ואף גם ספה"ק "ליקוטי מוהר"ן היה שגור על פיו כבר בצעירותו. וכפי שהעיד הגה"ח רבי בן ציון אפטער זצ"ל שכאשר שהה הרה"ק מסאטמאר זי"ע בארה"ק בשנת תש"ז, אמר לו שכבר בהיותו צעיר לימים היה בקי בכל ספרי רביה"ק ותלמידו מוהר"ג.

ואף ירושה היא לו מאבותיו הקדושים אשר היו לומדים ספרי רביה"ק, ואף הרה"ק בעל ישמח משה זי"ע מביא בספרו "תהילה למשה" על תהלים (צג, ה) מודברי רביה"ק. וכאשר התעורר פעם הרה"ק ר' צבי יוסף וואלסיקי ז"ל - מחשובי אנ"ש באמריקא שהיה מקורב מאוד אליו - להדפיס את ה"תיקון הכללי", לקח הרה"ק מסאטמאר על עצמו את כל הוצאות המהדורה. ובעת שהדפיס נאמן ביתו הרה"ק יוסף אשכנזי ז"ל תהלים עם פירוש מצודת ציון, צוה עליו שידפיס רשימת מזמורי ה"תיקון הכללי בתוך התהלים.

...

עיירת נופש. קיץ תש"ה לפ"ק.

זה עתה הסתיימה המלחמה הנוראה, דם ישראל אשר נשפך כמים בשנים האחרונות השאיר רושם נורא ואיום על שארית הפליטה, שלדי האדם אשר יצאו מהמחנות לא מצאו מנוח לנפשם ומרגוע לליבם, מי יוכל לחזקם, מי יוכל לעודדם.

דמותו ההדורה של הרה"ק מסאטמאר זי"ע בלטה אז במלוא הדרה, כאשר בטובו וחסדו הוא מרעיף טללי תחי ונטפי נוחם על הלבבות הנשברות. בשבתות היו כולם מתקבצים ונאספים לשמוע דברי אלקים חיים להחיות נפשם ולחיותם אחר החורבן הנורא.

עת רעוא דרעיון. הרה"ק מסאטמאר זי"ע אחוז שרעפי קודש, ברצונו לחזק ולאמץ ליבות בני ישראל, אך מהיכן יתחיל ובמה ימצא מזור לחבוש כאבם? אולם תיכף הוא מתעשת כאשר הוא מתחיל בדברותיו הנאמרות בדמעות שליש: "זוער וועט אונז קענען מחזק זיין יעצט? נאר רבי נחמן וועט אונז קענען מחזק זיין אין אוא מצב".

...

ואכן, פעמים רבות התבטא על רביה"ק כי ברוח קדשו ראה רחוק יותר מכל הצדיקים. ובאחת מה"שובבים" תורות' כאשר הוזכר מדיבוריו הק' של רביה"ק נענה ואמר: "כל דבריו ברוח הקודש נאמרו, וכל מה שאמר - אמו על דורנו אנו". וכאשר שמע פעם זלול על רביה"ק וספריו הקדושים, היה מתרעם מאוד על זה וכאב לבו על כך. והיה מפליג לדבר מקדושתו ורוח קדשו, כאשר כמה פעמים הוזכר מדיבוריו, וביותר מה שחזה רביה"ק ברוח קדשו על נסיונות דורינו בעניני אמונה. וכאשר ביקר אצלו הרה"ק מסקוירא זי"ע ונסובה השיחה אודות לימוד ספרי רביה"ק, נענה ואמר כי בזמננו אי אפשר להתחזק כי אם בספרי קודש אלו, כי בהם נמצאת האמונה האמתית. והוסיף לאמר שהלימוד בספרי רביה"ק מכיאים את האדם לירי שמחה עצומה.

ונפלאות התבטאותו תחת אחד השיחים, באמרו שרביה"ק נודרך לגמרי מחטא עץ הדעת, ולכן נתקיימה בו בחינת "ויקנאו בו אחיו" הנאמר אצל יוסף הצדיק, והיא סיבת מחלוקת הצדיקים שיש עליו.

...

ידוע היה הרה"ק מסאטמאר זי"ע כמי שעמד בראש מערכות הקודש להציל את בני ישראל בדור של שמד בעקבתא דמשיחא, ובספרו הקדוש "יואל משה" ראה לנכון לציין סימן שלם (ס' ק"ג) מדברי רביה"ק ותלמידיו על מצב הדור. ועל המובא ב"שיחות הר"ן" (אות לה) אודות האפיקורסות שתתפשט בעקבתא דמשיחא כתב בלשון קדשו: "זה ענף של רוח הקודש שראה מה הגיע אלינו בעיקבא דמשיחא". וחזר שוב להדפיס הדברים שנית בקונטרס "על הגאולה ועל התמורה" (ס' פ"ה), וזאת על אף שלא חזר לכפול מה שכתב מכבר - כי "ראיתי לנכון וצורך השעה לשנות פרק זה ולחזור על דבריו הקדושים".

כן מעתה בספרו הק' "יואל משה" המשל המובא בספר "כוכבי אור" (חלק שיחות וספורים) מהנה"ק רבי אברהם ב"ר נחמן מטולטשין זצוק"ל. ונפלאות העובדא שכאשר הכינו את ספרו הק' לדפוס היה עז חפצו להכניס את הדיבורים הנ"ל, ועל אף שאחד מהמגיהים ניסה להניאו מכך, הוא התעקש להכניס זאת וצויה לקרוא לברסלבר אי"ד כאשר כונתו היתה לרבי צבי יוסף ואסילסקי ז"ל כדי שייבא לו את הספר "כוכבי אור".

ואכן, הערצתו הרבה לרביה"ק ולדרכו בקודש הסירה ושיבירה הרבה מההתנגדות שהיתה בשנים עברו, כאשר הכנים חיבה וכבוד רב לספרי רביה"ק ולדרכו הקדושה.

מקורות: מושיען של ישראל. הגה"ח ר' בנדר זצ"ל. הרה"ק ר' יוסף שיינברגר ז"ל. הגה"ח ר' מ' שעכטער שליט"א.

היו שותפים בהפצת האור

נהניתם? הביאו את האור הזה לעוד אלפי יהודים! התקשרו 025.808.321 שלוחה 5<9 - (מענה אנوشي)

מזל טוב לידידינו הר"ר יעקב בלום שליט"א ומחותנו יוסף בלומשטוק שליט"א לדגל אירוסים צאצאים החתן יוסף בלום הי"ד עב"ג הכלה תחי' בזכות רביה"ק יזכו לבנות בית נאמן בישראל.

מזל טוב לידידינו הר"ר נחמן ארול שליט"א לדגל אירוסים בתו למזל"ט בזכות רביה"ק יזכו לבנות בית נאמן בישראל. החתונה תתקיים ביום רביעי באולמי נוי עילית מודיעין עילית

מזל טוב לידידינו הר"ר אהרן וייס שליט"א לדגל הולדת בנו למזל"ט בזכות רביה"ק יזכו לגדלו לתורה ולחופה ולמעשה"ט